

Kazimierz Chojnacki

Kronika : sprawozdanie ze spotkania przedstawicieli redakcji "Palestry" z czytelnikami środowiska łódzkiego

Palestra 9/7-8(91-92), 133-134

1965

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

jakiś egzamin ustny łącznie z oczekiwaniem na odpowiedzi drugiego zdającego równocześnie, obecnego na sali, trwał przeszło 5 godzin.

Jeśli chodzi o egzamin pisemny, to część dyskutantów była za dotychczasowym systemem tematów opracowanych przez wykładowców, część zaś za opracowywaniem autentycznych akt sądowych.

Wiele kontrowersyjnych wypowiedzi poświęconych było egzaminowi ustnemu. Niektórzy z dyskutantów wyrażali pogląd, że pytania egzaminacyjne powinny być zamieszczone na kartkach, które byłyby następnie losowane.

Wyrażono pogląd, że pytania egzaminacyjne nie powinny dotyczyć zagadnień peryferyjnych ani też nie powinny zawierać jakichś drobnych problemów, ujętych nieraz w formie niejasnej. Niejasno bowiem postawione pytanie peszy egzaminowanego.

Egzaminatorzy powinni mieć zdaniem dyskutantów wypracowaną metodę pytań, polegającą na sprawdzeniu praktycznej przydatności kandydata do wykonywania zawodu. Nie wystarczy, żeby kandydat był — jak to się mówi — obkuty teoretycznie. Musi on umieć swą wiedzę zastosować praktycznie.

Zagadnienie praktycznego przygotowania do zawodu dominowało we wszystkich niemal wypowiedziach. Jest ono również niewątpliwie troską wszystkich organów adwokatury, które zajmują się organizacją szkolenia aplikantów.

Śądze, że podane w niniejszym artykule uwagi krytyczne i konstruktywne propozycje zgłoszone w toku zebrania będą pożyteczne dla pracy nad udoskonaleniem metod szkolenia aplikantów adwokackich.

Z. CZERSKI

2. SPRAWOZDANIE ZE SPOTKANIA PRZEDSTAWICIELI REDAKCJI „PALESTRY” Z CZYTELNIKAMI ŚRODOWISKA ŁÓDZKIEGO

W dniu 19 czerwca br. odbyło się w lokalu Rady Adwokackiej w Łodzi spotkanie przedstawicieli Redakcji „Palestry” z czytelnikami środowiska łódzkiego, poświęcone dyskusji nad artykułem dra Janusza Pionkowskiego pt. „Zarys ogólnej psychopatologii zeznań”, ogłoszonego w numerze 3 „Palestry” z br., oraz wymianie uwag na temat roli, profilu i zadań pisma jako organu adwokatury.

„Palestrę” reprezentowali: Redaktor Naczelny adw. Paweł Aslanowicz i Sekretarz Redakcji adw. Edmund Mazur.

Zebranie otworzył dziekan Z. Albrecht, po czym udzielił głosu drowi J. Pionkowskiemu. Zaznaczywszy, że artykuł jego w „Palestrze” nie wyczerpuje całości kształtu tematu, mówca omówił ogólnie cały szereg problemów, jak postrzeganie i pamięć osób pozostających pod działaniem alkoholu, specyfikę zeznań świadków wypadków komunikacyjnych i bójek, świadków znajdujących się w stanie wstrząsu pourazowego, wreszcie kwestie prawne i praktyczne badania świadków przez biegłych lekarzy psychiatrów.

Następnie wywiązała się bardzo ożywiona i interesująca dyskusja, która daleko wykroczyła poza zakreślony temat, obejmując zagadnienia z dziedziny nie tylko psychopatologii zeznań, ale również psychologii zeznań w ogóle, teorii dowodów i praktyki wymiaru sprawiedliwości w tym względzie.

Wszyscy dyskutanci wypowiedzieli się też na temat oceny nowego profilu „Palestry” i swych dezyderatów co do materiału, jaki powinna ona przynosić czytelnikowi. Głos m. in. zabierali: red. nac. P. Aslanowicz, dziekan Z. Albrecht, adw.

M. Jarosz, docent adw. J. Waszczyński, adw. J. Pruszyński, adw. K. Gorzuchowski, adw. I. Dogiel-Pionkowska, docent sędzia M. Leonieni, sekretarz redakcji „Palestry” adw. E. Mazur, adw. K. Chojnacki.

Dyskutanci poruszali b. ciekawy temat zeznań świadków-dzieci oraz wartości dowodowej zeznań kobiet w okresie pokwitania i przekwitania, jak również konieczność opracowania przez medycynę reguł dla oceny wartości zeznań świadków, podsądnych i stron.

Surowej krytyce poddano traktowanie dowodu ze świadków w praktyce naszego wymiaru sprawiedliwości. Zdaniem zabierających głos, niedostateczne jest przygotowanie teoretyczne kadr wymiaru sprawiedliwości w zakresie psychologii zeznań oraz zacofane są jeszcze środki techniczne, które służą do utrwalenia dowodu ze świadków. W związku z tym postulowano znaczne powiększenie ram wykładu zagadnień psychologii zeznań w kursie kryminologii na wydziałach prawnych uniwersytetów i położenie specjalnego nacisku na omawianą problematykę w programach szkolenia aplikantów sądowych, prokuratorskich i adwokackich oraz przeprowadzanie odpowiednich ćwiczeń seminaryjnych dla pracowników wszystkich pionów wymiaru sprawiedliwości i funkcjonariuszy MO. W zakresie środków technicznych dyskutujący uważali za niezbędne wprowadzenie nowoczesnych sposobów protokołowania zeznań, przede wszystkim maszyn do pisania, i szkolenie personelu pomocniczego w zakresie maszynopisania, a w dalszych perspektywach stosowanie stenografii czy magnetofonów. Podnoszono konieczność urządzania w sądach osobnych pokojów dla świadków.

Kilku dyskutantów podkreślało potrzebę nowych opracowań problematyki zeznań przez naukę lekarską i teorię prawa i konieczność powiązania jej ze sferą podświadomości. Zajmowano się też odpowiedzialnością osób popełniających przestępstwa pod wpływem alkoholu i prawidłowym uregulowaniem tej kwestii w projekcie nowego k.k.

Wszyscy bez wyjątku dyskutujący podkreślali celowość zamieszczenia artykułu dra J. Pionkowskiego w „Palestrze” uważając, że jego temat jest szczególnie aktualny i interesujący dla środowiska adwokackiego. Zebrani ocenili pozytywnie wysiłki Redakcji zmierzające do zamieszczania w piśmie materiału będącego przede wszystkim pomocą w praktyce zawodowej i odbiciem problematyki korporacyjnej. Postulowano zamieszczanie motywów ustawodawczych oraz danie miejsca na łamach pisma wypowiedziom czytelników na zasadach wolnej trybuny.

Spotkanie Redakcji „Palestry” z jej czytelnikami z terenu Izby łódzkiej uznać należy za interesujące i pożyteczne.

KAZIMIERZ CHOJNACKI

3. Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba bydgoska

1. W dniu 2 kwietnia 1965 r. odbył się w Izbie Adwokackiej w Bydgoszczy egzamin adwokacki, do którego przystąpiło 2 aplikantów oraz radca prawny.

W Komisji egzaminacyjnej wziął udział Prezes Sądu Wojewódzkiego w Bydgoszczy Wacław Żebrowski jako delegat Ministra Sprawiedliwości oraz adw. Witold Dąbrowski jako delegat NRA.

Egzamin z wynikiem pomyślnym złożyło dwóch aplikantów; radca prawny otrzymał ocenę niedostateczną.

2. W maju br. Rada Adwokacka w Bydgoszczy, na wniosek Zarządu Miejskiego